

Seznam příloh

Příloha č. 1: Karikatura neexistujícího Rakušana. (obrázek)

Příloha 2: Vídeň kleká před Wolfem (obrázek)

Příloha č. 3: Pohlednice z Badeniho roku (obrázek)

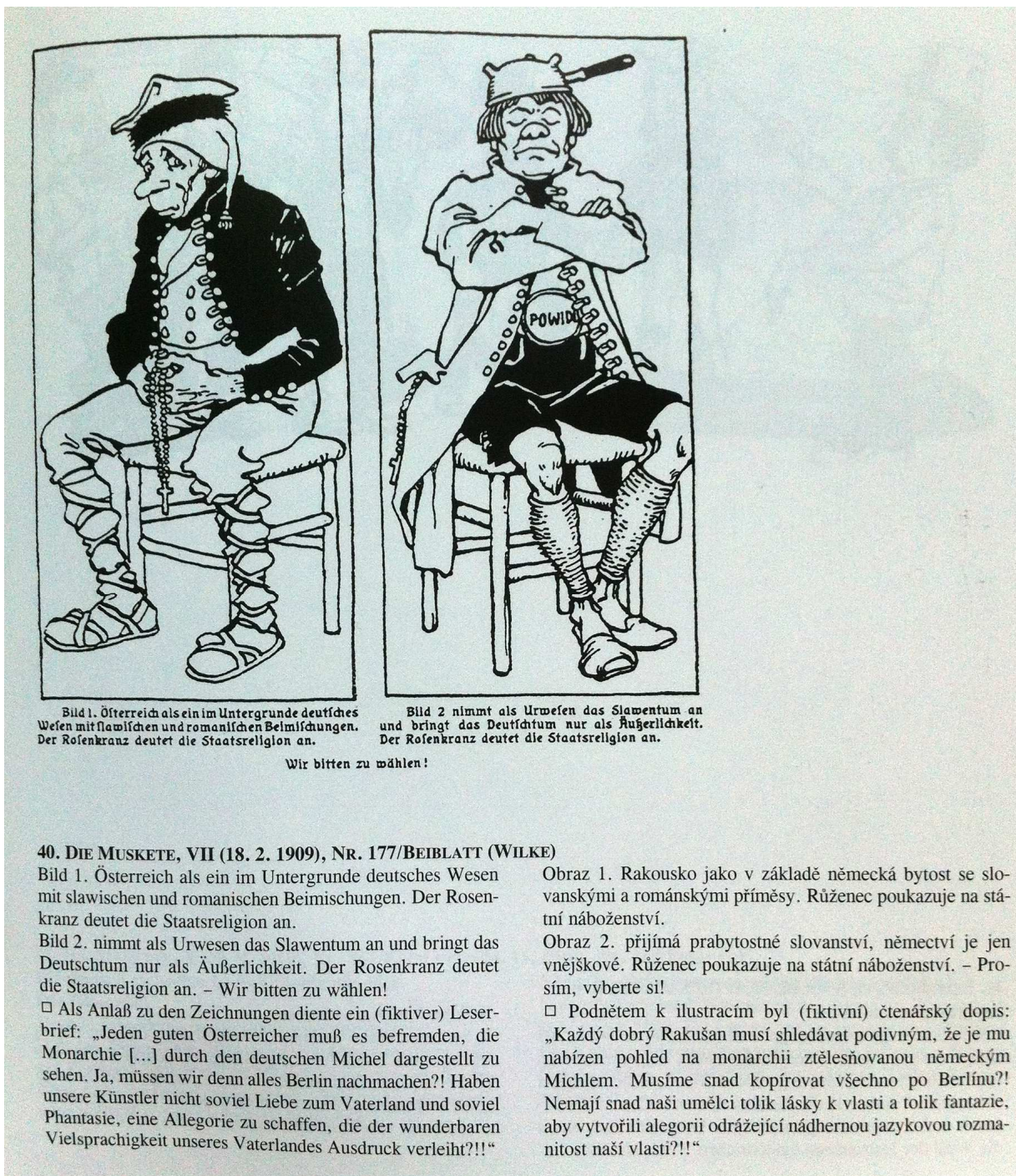
Příloha č. 4: Buršáci (obrázek)

Příloha č. 5 Návrh na českoněmecké vyrovnání (obrázek)

Příloha č. 6 Finanční národopisné zvláštnosti (obrázek)

Přílohy

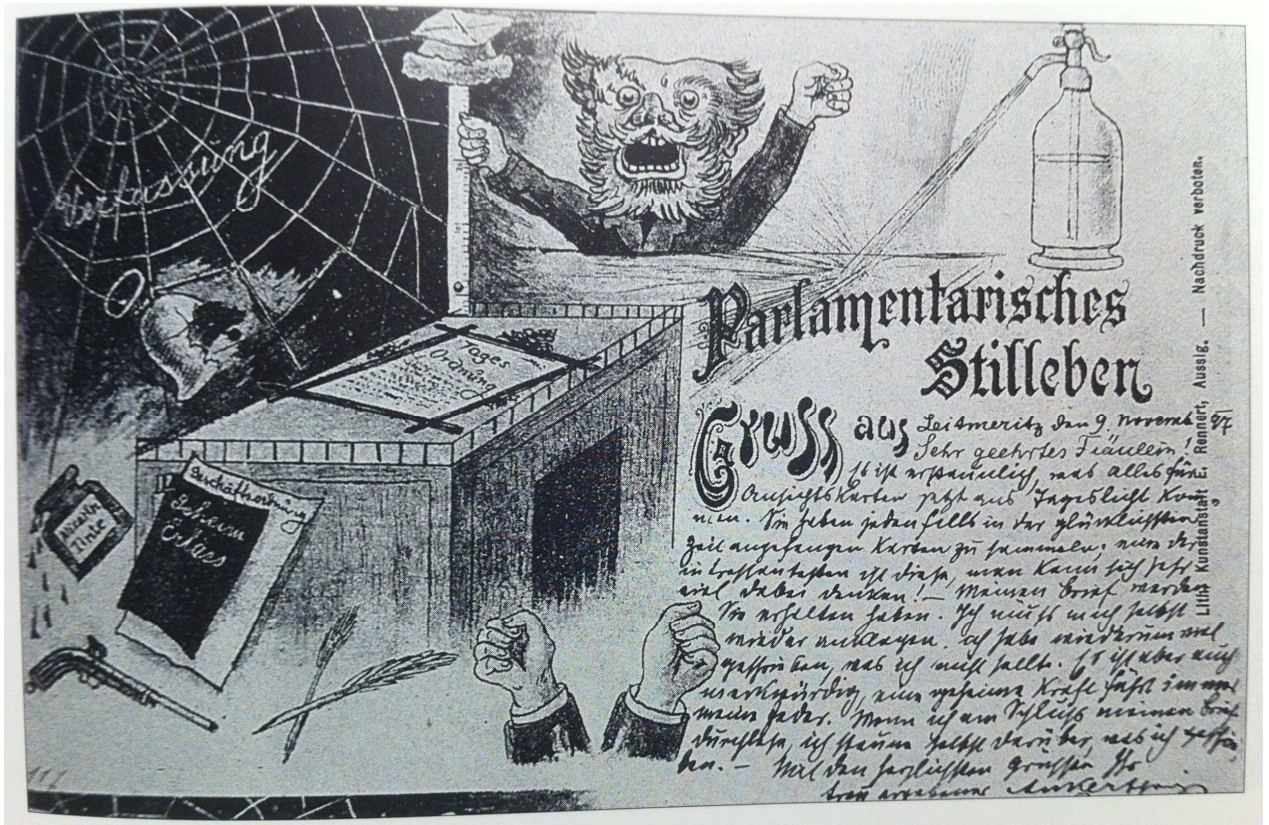
Příloha č. 1: Karikatura neexistujícího Rakušana.

Příloha 2: Vídeň kleká před Wolfem

Příloha č. 3: Pohlednice z Badeniho roku

„Tichou poslanceckou sněmovnu“, které dává sbohem, nám v její skutečné rušné podobě podzemního zasedání roku 1897 zpřítomňuje „parlamentní zátiší“ na pohlednici číslo XII. Bez vysvětlivek, co jednotlivé předměty tohoto „zátiší“ připomínají, by dnes ovšem zůstávalo sotva srozumitelné. Snad pouze skutečnost, že s divokou obstrukcí bylo spojeno házení kalamářem, náleží ke známým charakteristikám rakouského parlamentarismu. Pistole samozřejmě připomíná soubor Badeni – Wolf a zvonek náčiní předsedy sněmovny k ukázněvání poslanců; Georg Schönerer se ho však zmocnil a bouřil s ním na protest, když mu předseda Abrahamowicz odpíral udělit slovo. Znetvořený obličej znázorňuje snad samotného Davida Abrahamowicze, jak by naznačovala polská čapka u jeho hlavy. Zkřížená ptačí pera mohou připomínat univerzitního profesora dr. Emila Pferscheho, poslance za Teplice a Ústí nad Labem, jenž při vzniklé pranicí vytáhl na obranu svůj perořízek. Peroucí se poslance se pokoušel vodou ze sifonové láhve uklidnit Moritz Vetter hrabě z Lilie, který tak projevil věrnost svému mandátu za moravskou „Mittelpartei“. Jediným místem parlamentního klidu pak zůstal pavučinou zatažený kout, kde v zapomenutí spočinula ústava, porušovaná tajnými výnosy a změnami jednacího řádu i denního pořádku jednání.

Do veřejného života nepřinesl klid ani Badeniho pád, neboť nyní vyšli do ulic Češi a jejich demonstrace byly spojeny s násilnostmi a rabováním německých, obzvláště židovských obchodů. O to vítanější byl

Jen pro ně slunce vzdělanosti svítí!

Buršák čís. 1.: „Hleď, tamhle ti slovanští a italiánští barbari chtějí taky university pro sebe; k smíchu!“ — Buršák čís. 2.: „Drzá banda, — s námi kulturträgry se to chce měřit. Věda jen pro nás, germánské nadlidi!“

112. Šípy, XVI (19. 12. 1903), č. 2

Jen pro ně slunce vzdělanosti svítí!

Buršák čís. 1.: „Hleď, tamhle ti slovanští a italiánští barbari chtějí taky university pro sebe; k smíchu!“ — Buršák čís. 2.: „Drzá banda, — s námi kulturträgry se to chce měřit. Věda jen pro nás, germánské nadlidi!“

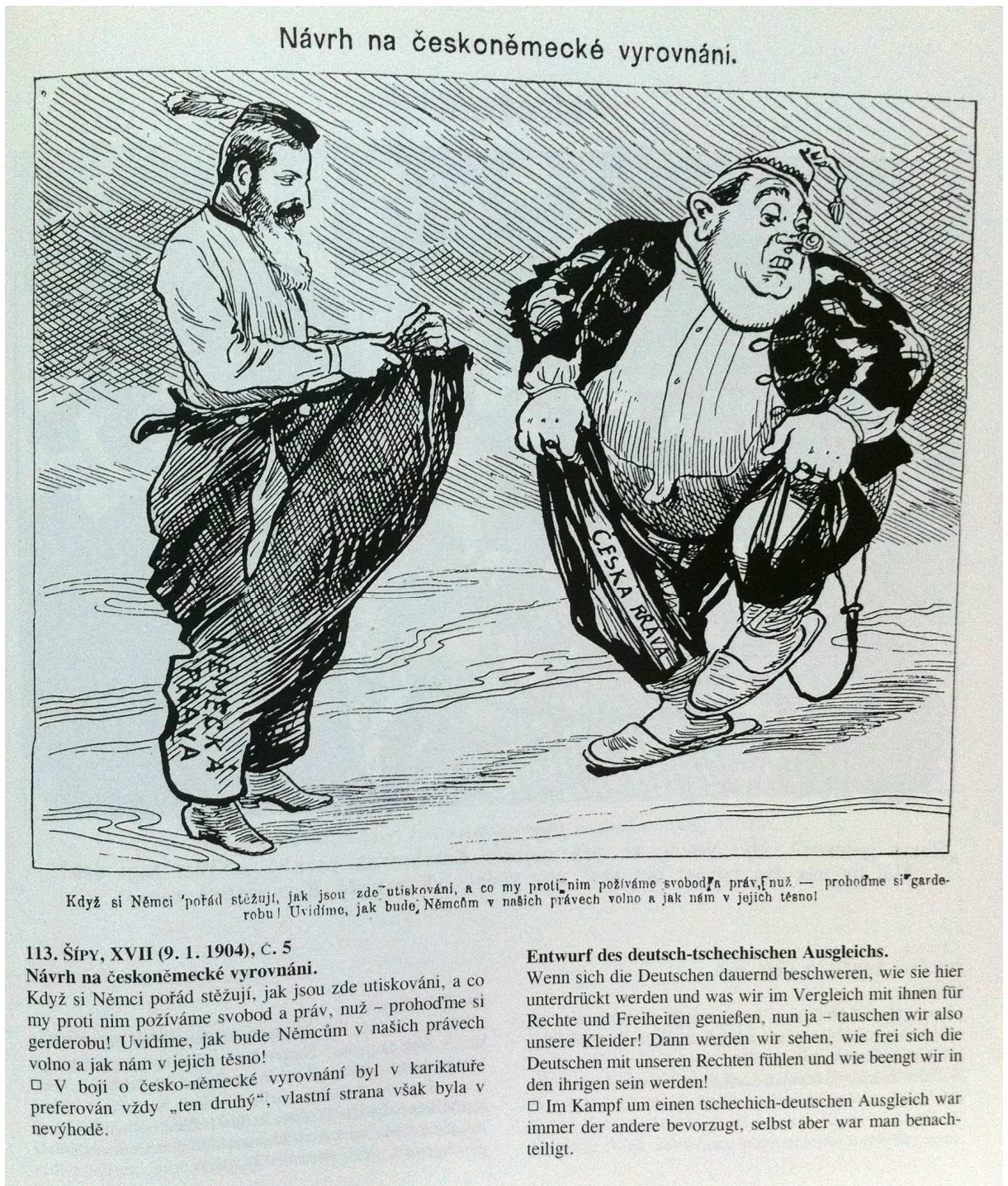
□ Jako buršáci jsou znázorňováni: Arthur Lemisch, člen říšské rady a jeden z autorů německého národního „Linického programu“ (1882) (s kyjem „německá kultura“); Karl Hermann Wolf, rakouský politik, který v Čechách zastupoval Schönererovu radikální linii (srovnej č. 97, 103).

Nur für sie scheint die Sonne der Bildung!

Burschschafter Nr. 1: „Schau mal, dort die slawischen und italienischen Barbaren wollen auch eine eigene Universität; lächerlich!“ — Burschschafter Nr. 2: „Freche Bande — mit uns Kulturträgern will sich so etwas messen. Die Wissenschaft ist nur für uns, die germanischen Übermenschen!“

□ Als Burschschafter sind dargestellt: Arthur Lemisch, Mitglied des Reichsrates und einer der Verfasser des deutsch-nationalen „Linzer Programms“ (1882) (mit der Keule „Deutsche Kultur“); Karl Hermann Wolf, österreichischer Politiker, der die radikale Linie Schönerers in Böhmen vertrat (vgl. Nr. 97, 103).

Příloha č. 5 Návrh na českoněmecké vyrovnání

Příloha č. 6 Finanční národopisné zvláštnosti

